

Franz Philipp Breitsprecher

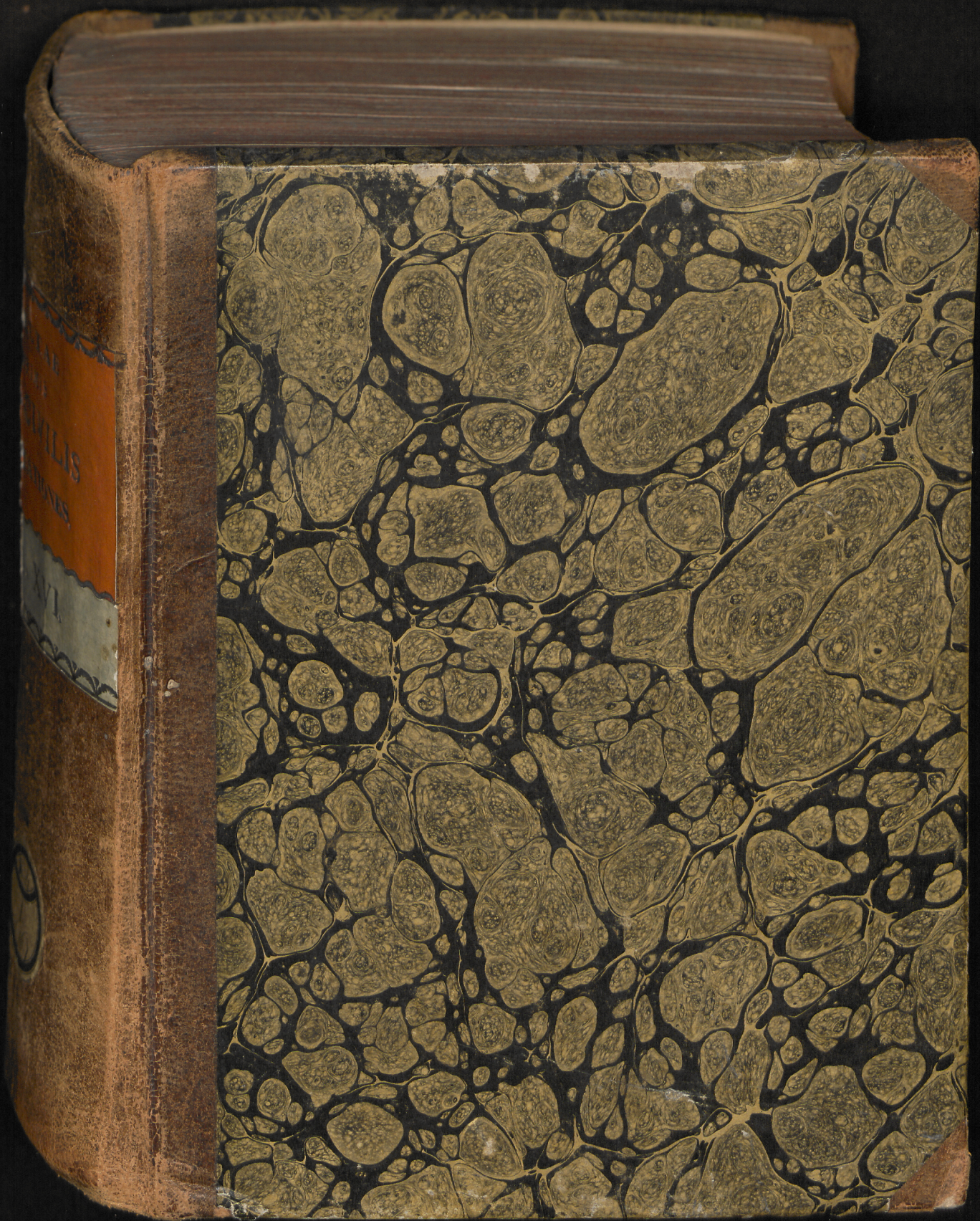
**Praecognita Antiquitatum Romanarum : Consentiente Facultate Inclyta Iuridica
Pertractat Simulque Praelectiones In Ius Romanorum Publicum**

Gryphiswaldiae: Litteris A.F. Röse, [1763]

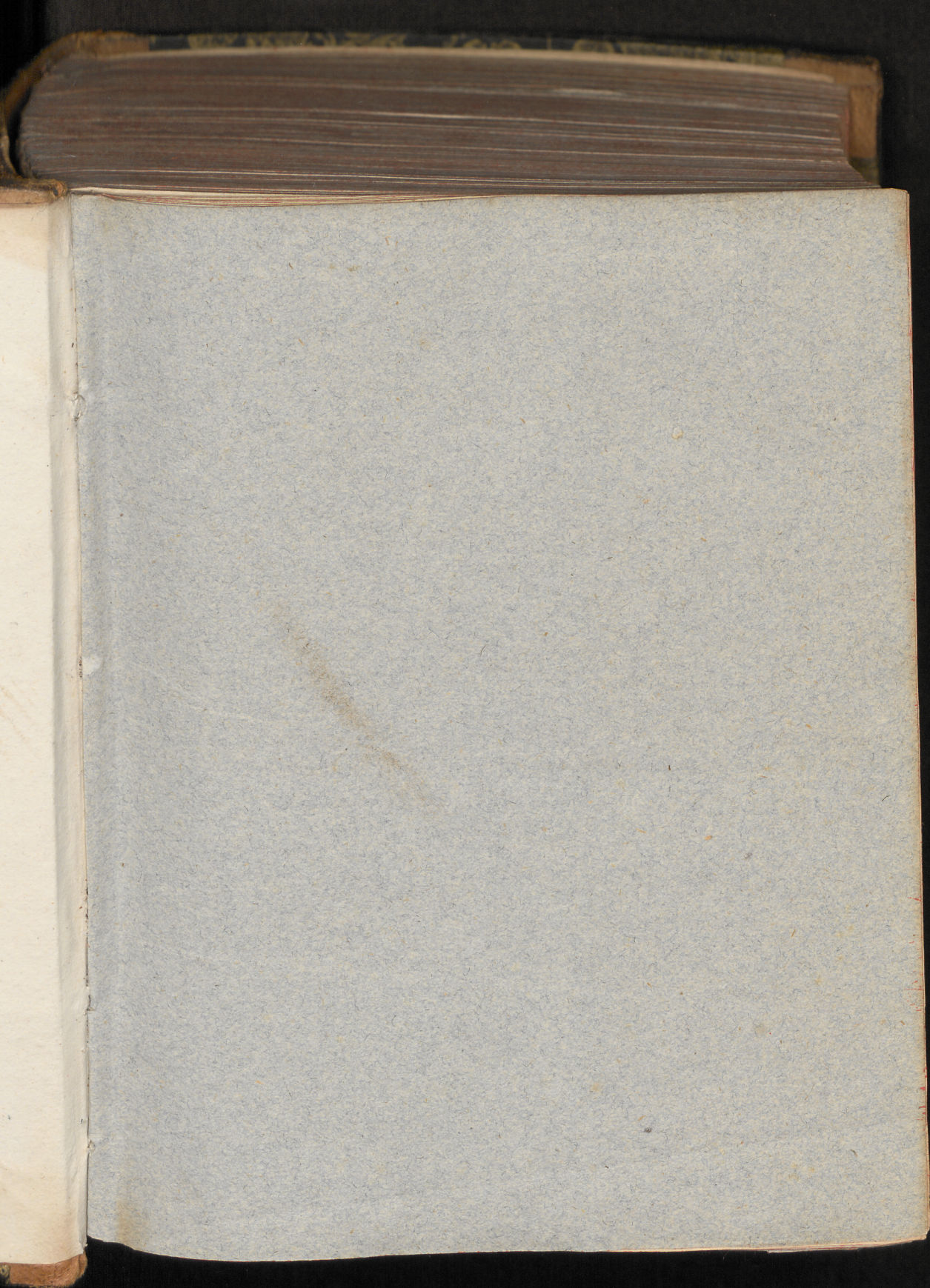
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1687167176>

Druck Freier Zugang

N. K. — 1. (16.)

31. Stück

Ayren. de jure connub. ap. rom.

Balen. de lretione.

Breitsprecher. Præcogn. antiq. rom.

Breuning. de causa doli in transact.

Chladenius. de jure phasianorum

Dahmen. de Pontif. rom. maximo.

Dorn. Singul. querela testam. inoff.

Friderici. ad l. 16. C. de don. ante nupt.

Gerstæcker. de judic. nominis depositione.

Hagemeister. de legatis in testam. par.

Höpsner. Jus publicum roman.

Hoffmann. foedera roman. cum Francis.

Hugo. de bonorum possessionibus.

Koch. de Ordine Legum in Pand.

Krause. de act. de recepto.

Löhr. de jure contutorum.

Madihn. de agris vectigalibus.

Mager. de Candidatis Principum.

Meister. ad l. 68. pr. J. de Usufr.

Müller. de succ. ex antecessorum delicto.

Nettelbladt. de pacto de non prest. evid.

Neuhaus. ad L. Petilliam.

Ranniger. de alien. peculii advent.

Richter. de poena conventionali.

Ruten

Schmid. de acquar. tut.

Schmid. de acquar. tut.

Steger. de purpura

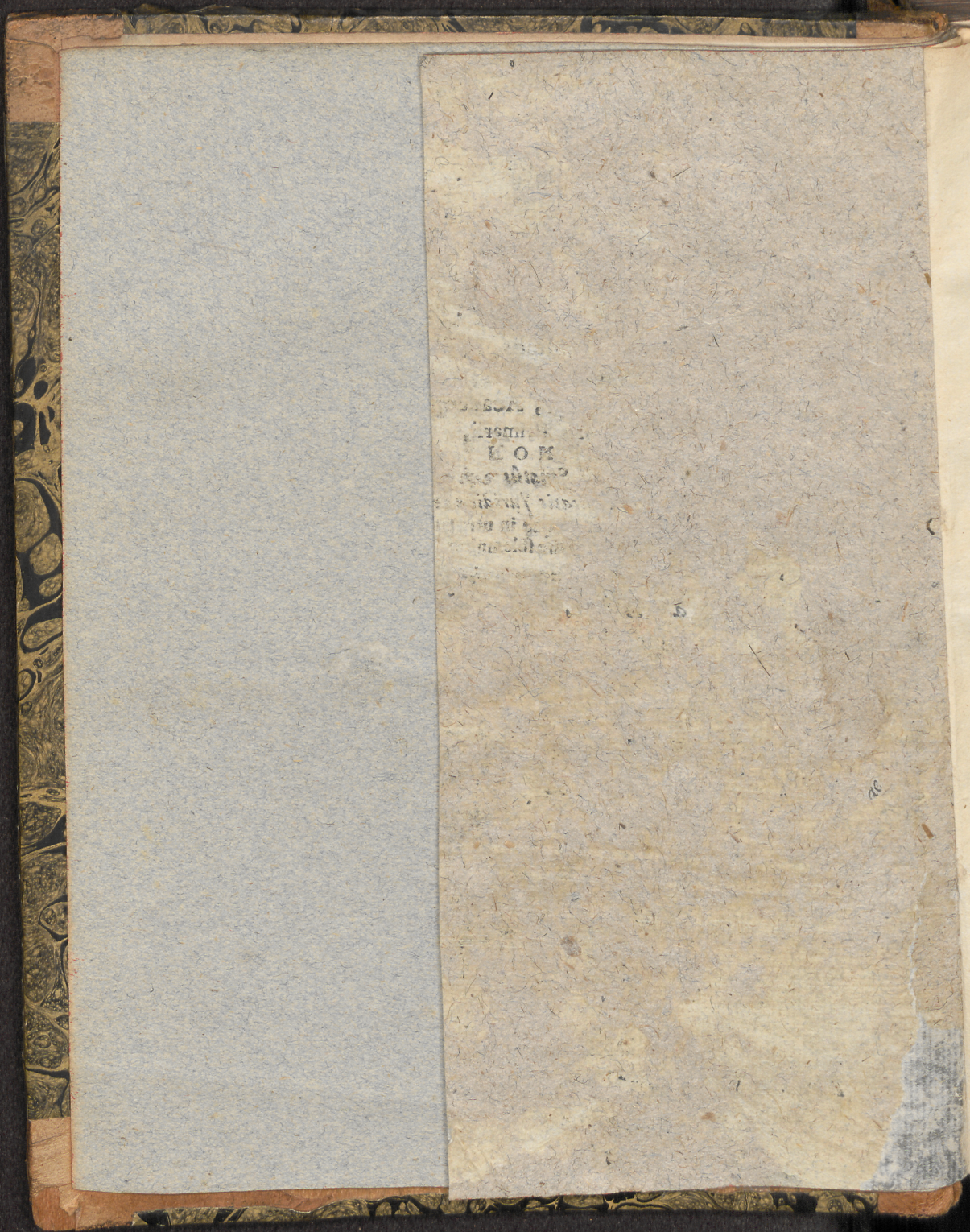
Stephani. de Taxo

Stever. de litis denunciat.

Tiedemann. de de editione debiti

XV.

31. Nul.

PRAECOGNITA
ANTIQUITATVM
ROMANARVM 2

CONSENTIENTE
FACVLTA TE INCLYTA IVRIDICA
PERTRACTAT SIMVLQVE
PRAELECTIONES IN IVS ROMANORVM
P V B L I C V M

OFFERT

F. P. BREITSPRECHER.
I. V. D.

GRYPHISWALDIAE
LITTERIS A. F. RÖSE
REG. ACAD. TYPOGR.

1763.

PRÆCOGNITA
ANTIQVITATVM
ROMANARVM

CONSISTENTE
FACULTATE INCIPTA IVRIDICA
PERTINENTAT SINGVLIS
PRAELECTIONES IN IVS ROMANORVM
P. V. E. L. I. C. V. M.

OFERT
F. P. BREITSPRECHER
L. V. D.

GRYTHSWALDIAE
LITTERIS A. P. ROSE
REG. AD. AD. TYPON.

PRAECOGNITA
ANTIQUITATVM IVRIS ROMANI.

§. I.

Cum imperium romanum fuerit vastissimum, et per longum temporis spatium, per multa secula floruerit, tantumque operum pace belloque gesserit, ut FLORVS *Proem. Lib. I. Rerum Roman.* scribere audeat: *qui res eius legunt, non unus populi sed generis humani facta discere*; scientiae huius imperii notitiae occupatae, immensum fere campum peragrandum non possunt non inuenire. Cui rei leuandae gratia iam dudum Viri docti, uti in genere, ita praesertim etiam intuitu huius imperii, obiecta historicae illius notitiae in certas classes diuidere, et secundum rerum diuersitatem diuersas disciplinas constituere coeperunt. Etenim omnis cognitio historica, quoad hoc vel illud imperium, quoad hunc vel illum populum absoluitur demum 1. notitia terrae, quam habitauit, seu cui dominatus

natus est, 2. narratione solida rerum omnium memorabilium, quae a populo gestae sunt, vel in imperio euenerunt, 3. notitia status antiqui huius imperii et 4. notitia status praesentis illius, si adhuc floret. Terram describit *Geographia*, res gestas ac euentus narrat *Historia*, statum imperii antiquum euoluunt *Antiquitates*, praesentem *Statistica*. Sed cum rerum gestarum memorabilium ac euentuum magnam iterum sit varietas ac moles, earumque notitia saltem non in eodem gradu cuicumque eruditorum ordini memorabilis, rei adhuc magis leuandae gratia, Historia subdiuisa est in *politicam*, *ecclesiasticam*, *litterariam*, *variā*; prouti scilicet res gestae concernunt vel statum imperii politicum, vel ecclesiasticum, vel litterarium, vel huc referri non possunt. *Antiquitatum* simili modo peruaia et admodum diuersa iterum esse obiecta, ex hisce iam poterit erui. Uti enim Historiarum est diuersitas pro diuersitate imperii statuum, intuitu quorum res gestae enarrantur; sic *Antiquitates*, quarum est describere ipsos hos status, pro obiectis inueniunt statum imperii *politicum*, *ecclesiasticum*, *litterarium* et tandem *domesticum*. Quomodo hic disciplinarum historicarum ordo ad res romanas sit adplicatus, et adplicandus pro institutione intuitu *Antiquitatum* paucis solummodo ostendam, et quae circa illarum studium praecognoscenda sunt, simul attingam.

§. II.

In quot classes Antiquitatum obiecta separari posse antea vidimus, tot Antiquitatum romanarum disciplinas constitutas non reperimus. Sed cum finis, cur tractantur praesertim sit duplex, vel *interpretatio veterum scriptorum latinorum*; vel *interpretatio legum romanarum*, pro diuersitate huius finis duplici praesertim modo etiam materiae tantum
colli-

5

colliguntur. Qui litteris humanioribus operam suam impendunt et illarum gratia e latinis scriptoribus haurire cupiunt, iis consuli tantum potuit notitia saltem generali omnis omnino formae, omnium institutorum et rituum veteris Romae, cum scriptores latini ad haec sine discrimine alludant. Plurima inde scripta, quae Antiquitates romanas tractant, siue maiora, siue compendiaria, nullum omnino imperii romani statum prorsus negligunt. Iurisconsultus, etiamsi humanioribus in sensu generali non delectetur, omnium romanarum Antiquitatum notitia saltem generali aegre quidem caret, cum in diversos fines etiam illi e latinis scriptoribus sit hauriendum. Quaedam tamen capita praesertim illi utilitatem et auxilium pernecessarium in interpretando iure romano praestant, in quibus autem eligendis non omnes Autores eosdem limites sibi posuerunt, sed plurimi in defectu peccarunt.

§. III.

Difficile quidem non potest esse non, praescribere Antiquitatibus iuridicis suos limites, cum plurima Antiquitatum romanarum capita interpretandis romanis legibus auxilium suppeditant (§. praec.). Sed cum de *Antiquitatibus* proprie *iuridicis*, quarum cognitio Iurisconsulto maxime est necessaria, loquimur, omnes consentire debent et consentiunt, eas excedere non debere *statum antiquum imperii romani politicum* et *domesticum*, seu descriptionem veteris formae reipublicae romanae, illius administrationis, nexus cum extraneis, et regularum rituum ac solennitatum, secundum quas et sub quibus priuati actiones suas instituerunt. Si iam *iuridicarum Antiquitatum* scriptores peruoluimus, inueniemus, quod in fine §. praec. monui, plurimos, titulo An-
tiquita-

tiquitatum generaliter usos, quaedam tantum capita, praesertim explanatione iis forsan digna visa, illustranda suscepisse.

§. IV.

Sic PAVLVS MANVTIVS in *Antiquitatum romanarum libr. III. de legibus, Senatu et veterum dierum ratione* solummodo commentatur. FRANCISCVS HOTOMANNVS *Antiquitatum libr. VIII.* legum quidem, Iurisconsultorum magistratuumque romanorum indicem exhibet, formularum etiam iuris aliquod spicilegium adiungit, post de varia reipublicae romanae magistratuumque ratione differit, in XII. Tabulas commentatur, tandem de re numaria, lite ordinanda et suppliciis apud romanos tractat, varia tamen et in his quaedam fere praecipua intacta reliquit. Idem iudicium ferendum de BARN. BRISSONII *Selectarum ex iure ciuili Antiquitatum libris IV.* titulus iam comprobatur. Quinimo HEINECCIVS in *Syntagmate Antiquitatum romanarum* ea tantum tradit, quae explicandis Institutionibus inseruiunt, plurima status romanorum politici et iuris eorum publici capita silentio praeterit, quaedam tantum ad *Institutionum Libr. I. tit. II.*, in Appendice huius *Libri I.* porro ad *Lib. II. Tit. I. Libr. IV. Tit. VI. XVII. et XVIII.* percurrit. Nouissimis demum temporibus clarissimus Dn. de SELCHOW in *Elementis Antiquitatum iuris romani tam publici quam privati*, omnia solidissime coniunxit, quae Antiquitatibus romanis iuridicis annumeranda esse §. praec. indicaui.

§. V.

Sed hactenus de eo sermo fuit, qui sint limites studii Antiquitatum iuridicarum, *spectato ordine scientiarum naturali in se, et quomodo*

modo scriptores hosce limites vel obseruarint vel non. Mea autem sententia in ordinandis finibus scientiarum iisque pertractandis et praecipue praelegendis non solum ordo earum naturalis in considerationem venit, sed mihi etiam omnes circumstantiae in concreto spectandae videntur, quae postulare possunt, ut ab ordine naturali in abstracto, recedatur in concreto, quia unice illo obseruato, unicus illius finis, ut scilicet scientiae commodissima via addiscantur, forsan obtineri nequit. Cumque more universaliter recepto in collegiis et compendiis iuris romani privati nouissimi praecipue *Institutionum*, ea iuris antiqui privati, veterum solennitatum ac rituum capita, sine quorum ope ius nouissimum intelligi nequit s. *Antiquitates romanae priuatae* simul explanantur; haec autem finium naturalium in se spectatarum transgressio e circumstantiis superuenientibus sufficienter iustificari potest, exinde scilicet, quod nouissimum ius priuatum romanum saltem pro parte est ipsum antiquissimum, vel si utraque diuersa, praecipue in id inquirendum, quomodo nouum ex antiquo originem suum traxerit; hoc autem in explicatione ipsius iuris noui fieri tantum potest, porro antiqua iuris romanorum priuati, (difficiliora et specialiora iis, quae ius eorum antiquum publicum concernunt), facile nauseam discipulis mouent, nisi quae sit maxima eorum in iure priuato hodierno utilitas, ex ipsa huius explicatione simul perspiciant, tandem minime sperandum nec iure a discipulis postulandum, ut ipsi antiqua et noua separatim absque connexionе tractata, rite combinent; ego quidem *Antiquitatibus iuridicis* separatim tractandis praeter *notitiam* s. *descriptionem status romanorum politici eorumque iuris publici* nil vindicandum esse puto, et ex iis exulandas esse *Antiquitates iuris priuati*, quarum

quarum commodior et utilior est tractatio in ipsis iuris priuati romani nouissimi compendiis et collegiis (per praec.).

§. VI.

Ea iam est fortunata iurisprudentiae nostrae facies, ut non solum, non facile quispiam de usu notitiae status romanorum politici eorumque iuris publici in eruendo iure eorum, quo hodie adhuc utimur, dubitet, sed etiam Iurisconsulto ignominiae vertatur, ea non esse imbutum. Non decet tantum, sed nisi prorsus illotis manibus iuridicum cursum intrare velimus, praemitti debet, et nisi *manuale* quoddam *Aduocatorum* seu *Notariorum* omnis iustitiae fons nobis esse debeat, ea carere prorsus non possumus. Leges scire non est, verba earum tenere sed vim ac potestatem. Cumque leges sapienter latae, uti de romanis constat, non possint non statui imperii, in quo feruntur, esse accommodatae: quid notitia huius status, maiori utilitati ac auxilio in eruendo vero illarum sensu esse poterit? Optima sunt hanc in rem verba HEINECCII in *praef. Syntagmatis Antiquitatum*, ubi postquam adduxit et probauit: in maxima plerumque ac praecipua veterum iureconsultorum romanorum laude positam esse accuratiorem antiquitatum notitiam, ita differit: *quum ergo iam ii iureconsulti, qui florentem viderunt rempublicam, hoc praesidio carere haut posse viderentur: quid de nostris dicamus temporibus, quibus ita extincta est romana respublica, nullum ut exstet, nisi in hominum memoria, veteris illius formae vestigium? Aliae hodie sunt consuetudines, alia religio, alii magistratus, alia iudicia, alia denique imperiorum et rerumpublicarum facies. Et tamen peregrinis adstricti legibus vivimus, easque interpretari et obuenientibus hodie negotiis adplicare iubemur.* Quis
hoc

hoc praestiterit, nisi qui impressam animo circumferat veteris illius romanae reipublicae effigiem, et nihil Antiquitatis penitus ignoret. Dum hoc praesidio destituti erant iuris interpretes, grammaticae leges tantum interpretabantur & singula corporis iuris verba stupendo labore memoriae incutiebant. Ex quo Antiquitatibus opera data est, Iurisprudentia in pristinum nitorem restitui coepit et *Hermeneutica iuris* hifce fundata, pluris aestimanda est, et facillima via maiorem utilitatem praestit, omni veteri illa Commentariorum mole, et verbali totius corporis iuris notitia.

§. VII.

Omnes scientiae, quae sola ratione excogitari nequeunt, indigent fontibus, e quibus earum materiae, ratione disponendae et in ordinem redigendae, hauriantur et probentur. Hinc etiam Antiquitates iuridicae, sive eas historicis disciplinis subordinates, uti a me §. i. plurimorum ductu factum, sive ad systemata iuris eas referre malis, sine fontibus cogitari nequeunt, quae illis materias subministrent et veritatem. Annumerari autem possunt hifce Antiquitatum iuridicarum fontibus 1. ipsum *corpus iuris civilis romani*, quo non solum ius romanorum priuatum sed etiam varia status et iuris eorum publici capita continentur, et priuatis commixta sunt, (quae ad §. 6. notari merentur.) 2. *Scriptores rerum romanarum* omnes tam romani, quam graeci, sive res romanorum gestas, sive ex professo statum imperii romani, uti e.g. DIONYSIVS HALICARNASSENSIS, describant, cum illi ut proprie sic dicti scriptores historici non possint non saepissime, rerum gestarum quas narrant illustrationis gratia, status imperii mentionem facere, et acta publica, quae sunt fons iuris publici et praesertim nexus

imperii cum extraneis, quorum tamen intuitu imperii romani specialis non extat collectio, referre. Indicem horum scriptorum locupletissimum exhibet diligentissimus Dn. Gatterer in seiner Universalhistorie p. 759. n. 2. und in der Einleitung p. 25. seq. Num fuerint *romani* an *graeci* haud parum interest. Hi a partium studio alieni genti suae scribebant, hinc etiam res minutissimas Romae notissimas, quas tamen scire Graeci non poterant, commemoratione non indignas iudicabant, dummodo maiora inde lucem acciperent. Illis difficilior erat via diiudicandi et eligendi, quaecunque e minimis etiam silentio praetereunda non sint, ut ab extraneis scripta sua intelligi queant, etiamsi nauseam ipsis non mouisset, minima sibi et suo populo notissima docere. Et ex hisce facile perspicendum erit, maioris pretii graecos scriptores romanis nobis aestimandos esse, cum patere hoc respectu cum Graecia nobis sit ratio. Similiter in hanc rem illustrissimus GEBAVERVS in *praef. Romuli illustrati*, sese exprimit hisce verbis: *Si latinos legas, omnia etiam in primis originibus pro imperii tanti dignitate ad magnificentiam quandam composita videas, nec Romam quadratam ab illa Augustea aliter quam magnitudine differre credas; fabulosa et dubia, aut magno studio seu scopulos euitata, aut parcissima manu inspersa intelligas. Romuli autem ad quem fortuna inclinauerat, ea ubique veneratio, ut eius honori Amulii, Remi, Tatii iniuria et contra illam rationem rectam Summi Jovis impudenter litent. In alia omnia discedunt Graeci, qui non modo ea, quae Romae lippis ac tonsoribus nota, suae vero genti ignorata, nostro etiam insigni cum fructu memoriae prodiderunt, verum etiam extra partium studium positi, Romam recens conditam Urbisque conditorem et quae veterum de his fuerint dissensiones, candide tradiderunt. Simul tamen apponam,*

et

et mea faciam quae paulo post sequuntur, ne Graecis nihil omnino deesse, statuere videar: *Sed et Graecos Auctores insedit aliquod vitium certe non magis tolerandum, quo omnia fere, quae a romanis bene ac sapienter ordinata sunt, e Graeciae institutis, tanquam unico omnis sapientiae fonte, deriuare annuntur.* 3. Inter fontes Antiquitatum iuris romani optimo iure etiam referuntur veteris sculpturae vestigia praesertim *Inscriptiones*, quas collectas reperies in IANI GRVTERI *Thesauro* et THOMAE REINESII *classibus inscriptionum*. 4. *Numismata*, quorum magnam partem EZECHIEL SPANHEIM in vasto suo opere *de usu ac praestantia numismatum* exhibet. *Acta diurna romanorum*, quorum fragmenta extant in DODWELLI *Praelectionibus Cambdenensibus*, et quae si genuina essent, primum facile locum inter fontes tenerent, a plerisque ut supposititia reiciuntur.

§. VIII.

Sed ut hisce fontibus recte utamur, ut, quod ex illis hauritur Antiquitatum romanarum systema perspicue intelligere possimus, aliarum scientiarum auxilio nobis opus est. In quibus indagandis et recensendis *vel* omnium illarum ratio habetur, quae studium Antiquitatum quodammodo faciunt. Tum fere omnes scientiae huc poterunt referri, cum omnes nexu quodum inter se coniunguntur. *Vel* de iis sermo est, quae in serie scientiarum, priorem prae Antiquitatibus locum occupant, pauloque maiorem in iis perscrutandis utilitatem praestant et partim etiam auxilium maxime necessarium, uti Philologia, Logica, Metaphysica, Ius Naturae, Geographia, ars critica, Numismatica, Chronologia, Genealogia, Historia, Notitia Antiquitatum Graecarum & quae sunt alia. His

omnibus scientiis subsidiariis aegre caret et quodammodo instructus esse debet, qui systemati Antiquitatum elaborando et ex ipsis fontibus hauriendo operam dare vult haud otiosam. *Vel* de iis demum scientiis loquimur, quae immediate cum Antiquitatum romanarum iuridicarum studio sunt connexae, sine quarum inde ope Systema harum Antiquitatum, auxilio plurium aliarum scientiarum iam compilatum, prorsus intelligi nequit. Huc pertinent praeter *linguam latinam et Geographiam*, quae fere silentio praeterire possem, *Ius publicum universale et Historia romana*. In iure publico aliquo singulari seu in iure publico romano ostenditur, quae fuerit in imperio romano iuris publici universalis applicatio, res gestae ac eventus continent rationes, cur haec uel illa fuerit applicatio, hic vel ille status imperii politicus. Ius itaque publicum universale iuri publico romano omnem perspicuitatem, historia illius imperii, illius iuri publico omnem soliditatem subministrat. Qui ergo solide perspicere uult praelectiones iuris publici romani, hisce saltem aliquatenus praeparatus uenire debet, sed haec etiam tali sufficere possunt.

§. IX.

A scientiis subsidiariis distinguuntur *subsidia scriptorum*, seu *subsidia u. e.* ita dicta, (*Hülfs-Mittel*). Miserrima foret eruditorum et praesertim Iureconsultorum conditio, si ut hoc cognomen mereri possint, cuilibet omnes scientiae inueniendae essent atque ex ipsis fontibus eliminandae ac eruendae, tristissimum eorum satum, nisi in qualibet scientia iam alii pedetentim, ad illam systematice fontibus inaedificandam contulissent, et uel uniuersam, uel hanc uel illam materiam systematice illustrassent. Qui sint praecipui Antiquitatum romanarum iuridicarum scriptores §. IV. iam indicaui. Sed ibi recensitis addendi

adhuc

adhuc EZECHIEL SPANHEIM qui in *Orbe suo romano*, uniuersum
ciuis romani ius pertractauit, et CAROLVS SIGONIVS, qui in opere
de antiquo iure populi romani plurima capita studio Antiquitatum iu-
ridicarum per §. III. annumeranda illustrauit, et inde finium illarum
meliolem habuerunt rationem, quam quod in §. *cit.*, ubi de defectu plu-
rimorum scriptorum egi, notari meruissent. Huius maxima est au-
thoritas. Omnes in illo auxilium quaerunt et saltem aliquatenus inue-
niunt. In *Syntagmate Antiquitatum* HEINECCIi plurima e SIGONIO
hausta, et illud magna parte nil nisi epitome SIGONIANI de *antiquo*
iure populi romani libri esse praeter alios palam profitetur, elegantis-
simus HOMMEL in *Litteratura iuris* p. 50. Ne tamen nimiam etiam
tribuamus SIGONIO auctoritatem ac laudem. Optimas materias colle-
git, admodum peruerso tamen ordine. Et non possum non assentiri
STRVIO in *Historia Jur. vniuers.* Proleg. §. 2. ubi historiam varias-
que huius libri editiones recenset et post debitas laudes addit: *Neque*
tamen omnia ipsius esse eliminata ausim afferre, maxime dum genio suo
nimium indulgens, sine certa auctoritate, quae hac in re normam prae-
bet, scribat. Eorum qui de singulis partibus Antiquitatum iuridica-
rum commentati sunt, tanta est multitudo ut nisi fines temporis ac
instituti transgredi uelim, hic recenseri nequeant. Non possum ta-
men silentio praeterire collectionem exquisitissimam sub titulo: *Ius*
publicum Romanorum, i. e. Fasciculi III. Arcanorum status reipublicae
romanae exhibentes nonnullos Antiquitatum scriptores CLAVSINGII
cura editam Lemgoviae 1726. 1731. 1733. utpote quae optimos uete-
res singularum materiarum scriptores ac praeterea MANVTII et HOTO-
MANNI opera §. III. adducta, continet.

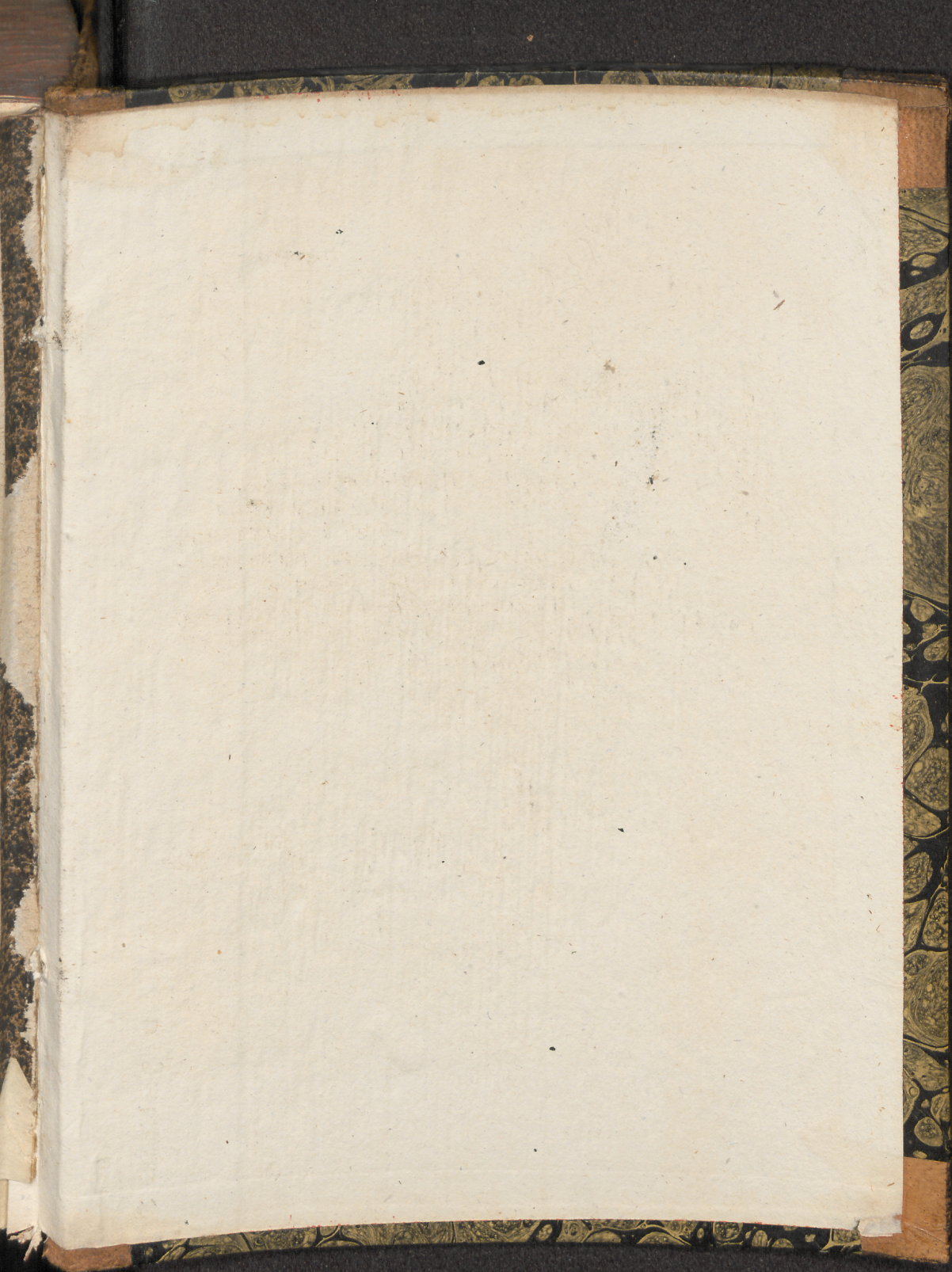
§. X.

Quae fuerint fata studii Antiquitatum iuridicarum, iam maxima parte poterit concludi e §§. IX. et III. ubi recensendo praecipua huius studii opera, res circa illud gestas praeclaras, atque eos qui maximam in hac scientia sibi pararunt famam, funul adduxi. Recentiorum optime circa hoc studium meritorum mentionem facit Dn. de SELCHOW in *Element. Antiquitatum Praefat. pag. ult.* Id addere volo, ANDREAM ALCIATVM, initio seculi decimi sexti florentem, cedere debere PAVLO MANVTIO, si de restauratore studii Antiquitatum, utpote quo iam ueteres Iureconfulti romani delectabantur et in interpretando iure utebantur (conf. §. VI. ibiq. cit. Heineccius) cui uero barbaries temporum una cum omnibus scientiis interitum attulerat, quaeritur. ALCIATVS tamen in iure enucleando non solum Antiquitatum primo habuit rationem sed et ipse quamuis pauca, tamen quaedam de magistratibus, ciuilibus et militaribus romanorum officiis conscripsit.

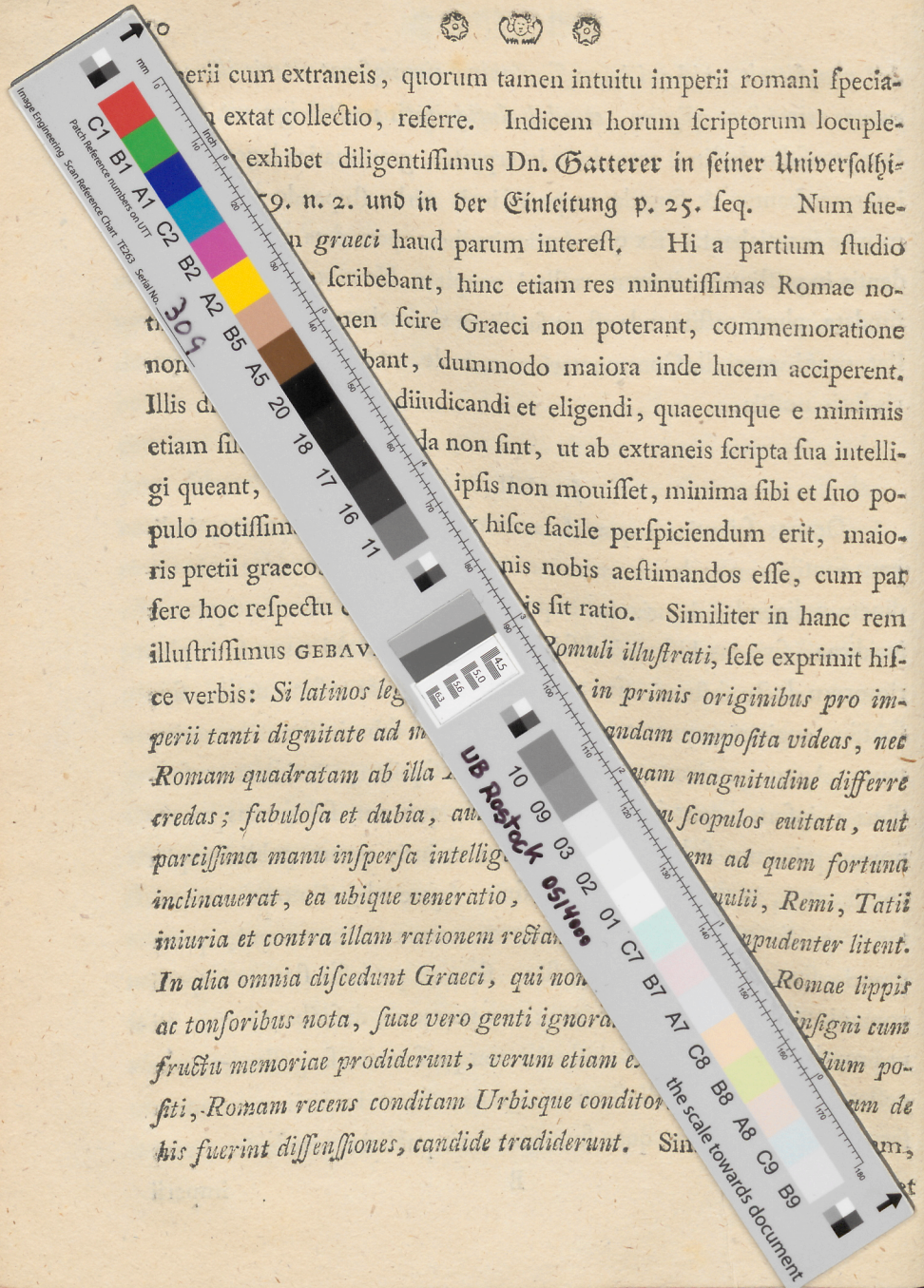
Haec sunt quae praemisisse non omni utilitate destitutum credo cum decreuerim, Vobis *Commilitones Honoratissimi*, offerre *Praelectiones Antiquitatum romanarum* in eam partem *Elementorum* Dn. de SELCHOW quae *ius romanum publicum* tractat. Si qui sunt cupidi notitiae horum omnis Iurisprudentiae fundamentorum, de hora facile conueniemus. Dabam in hac Musarum sede die XXX. Sept.

MDCLXIII.

errii cum extraneis, quorum tamen intuitu imperii romani specia-
extat collectio, referre. Indicem horum scriptorum locuple-
exhibet diligentissimus Dn. Gatterer in seiner Universalshi-
9. n. 2. und in der Einleitung p. 25. seq. Num fue-
n graeci haud parum interest, Hi a partium studio
scribebant, hinc etiam res minutissimas Romae no-
nen scire Graeci non poterant, commemoratione
bant, dummodo maiora inde lucem acciperent.
Illis di- diiudicandi et eligendi, quaecunque e minimis
etiam fil- da non sint, ut ab extraneis scripta sua intelli-
gi queant, ipfis non mouisset, minima sibi et suo po-
pulo notissim- hisce facile perspicendum erit, maio-
ris pretii graeco- nis nobis aestimandos esse, cum par-
tere hoc respectu is fit ratio. Similiter in hanc rem
illustrissimus GEBAV- Romuli illustrati, sese exprimit his-
ce verbis: Si latinos leg- in primis originibus pro im-
perii tanti dignitate ad m- andam composita videas, nec
Romam quadratam ab illa- quam magnitudine differre
credas; fabulosa et dubia, au- scopulos euitata, aut
parcissima manu inspersa intellig- em ad quem fortuna
inclinauerat, ea ubique veneratio, muli, Remi, Tatii
iniuria et contra illam rationem recta- apudenter litent.
In alia omnia discedunt Graeci, qui non Romae lippis
ac tonsoribus nota, suae vero genti ignora- insigni cum
fructu memoriae prodiderunt, verum etiam e- tium po-
siti, Romam recens conditam Urbisque condito- am de
his fuerint diffensiones, candide tradiderunt. Sin-